

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 141.

Lovte Session.

38te Møde.

Mandagen den 19de November Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Mathiasen: Ved denne Sags Indbringelse i Thinget har den høitagtede Indenrigsminister sagt, at Regjeringen var i Tvivl om, hvorvidt den skulde gaae den i Lovudlastet betegnede Veit eller den modfatte, nemlig at give Kobbersmedene de Rettigheder, som Kobberværkerne hidtil have haft. Disse Mænd, som paa Kobberværkernes Vegne forhandle Bæverne, ere, idelmindste for Syllands Bedkommende, hæderlige og brave Mænd; de have bestemte Priser paa de Bæver, de forhandle; de behandle deres Runder reelt, og de give Credit til mindre formuende og tildeels fattige Folk. Der gives visse Markeder, hvor Landmændene i stor Mængde strømme til, for at erholde Kjedler, Leer og Skæreknive, og de kunne faae Bæverne byttede næste Gang, Kobbersføverne komme, hvis de ikke have været gode. Jeg er overbevist om, at det vil være til Skade for Landmændene i Almindelighed, og at det vil vække stor Misfor nøielse paa Landet, om sliq Omføren blev forbudt. Jeg skal derfor meget tilraade Thinget og Regjeringen, at Lovforslaget kommer til at gaae i den modfatte Retning, at nemlig Kobbersmedene faae den samme Tilladelse, som Kobberværkerne nu have. Jeg skal endnu tilføie, at det jo heller ikke er Luxusartikler, men Nødvendighedsartikler, som føres omkring, og at Staten ved at

følge den af mig anthede Fremgangsmaade jo vil have en Besparelse af 15,000 Rbd.

Søgsbro: Som Medlem af det Udvalg, Thinget nedfatte for 2 Aar siden, skal jeg, da Rlokken er saa mange, indskrænke mig til at bemærke, at dette Forslag gaaer i den modfatte Retning af, hvad Udvalgets Fleertal da fandt tilraadeligt. Det var for endeel de Grunde, som ere anførte af den ærede sidste Taler, som bevægede Fleertallet, hvoriblandt jeg var, til at tilraade, at man ikke skulde hæve den Forret, som var givet Kobberværkerne, men ved at indrømme Kobbersmedene en lignende Ret forvandle Forretten til en almindelig Frihed. Ministeriet ønsker imidlertid Forretten for Kobberværkerne hævet, uden at ville indrømme Kobbersmedene den samme Frihed. Jeg troer, at dette vil være meget uheldigt og blive stærkt beklaget, i Særdeleshed i de Egne af Sylland, hvor der er langt til Kjøbstæderne. Hvad der er anført angaaende den gode Lov, som Kobbersføverne have indlagt sig, kan jeg fuldkommen stadfæste. Jeg haaber derfor, at Thinget vil med Glæde tage imod det Tilbud, som stete af den ærede Indenrigsminister ved Indbringelsen af Forslaget, at han ogsaa vilde gaae ind paa at indrømme Kobbersmedene den samme Ret, som nu for Tiden er tilstaaet Kobberværkerne, og at Loven i et Udvalg vil blive ændret til denne Skikkelse og saaledes komme til anden Behandling.

Thune: Jeg skal udtale mig i samme Retning som den foregaaende ærede Taler.